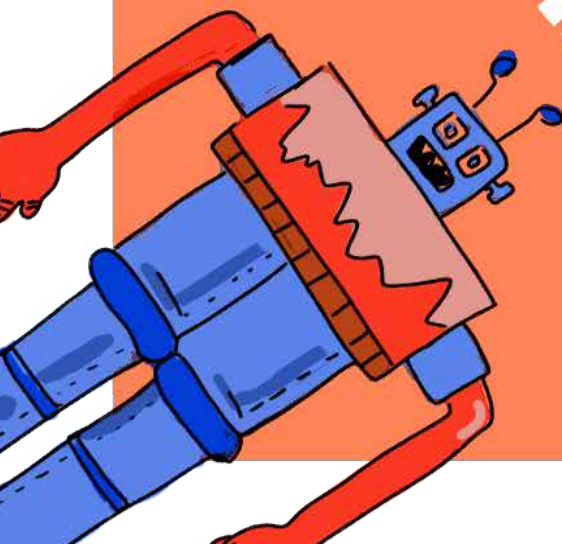

8 contes per
e un futur millor

En el marc del projecte de la ONGD Pankara *"Cuidant el Present, Sembrant el Futur. Pensa Global, Actua Local"* finançat per la **Convocatòria de subvencions de l'Ajuntament de Castelló de la Plana** destinades al foment de projectes d'**Educació per al Desenvolupament**, la **Ciutadania Global** i la **Sensibilització**, que realitzen les Organitzacions No Governamentals de Desenvolupament, s'ha realitzat i dissenyat aquest conte al voltant del comerç Just i el consum responsable i sostenible, on s'han recopilat les històries que han creat els xiquets i xiquetes de 3r, 3r i 4t de Primària dels següents **CEIP** de la ciutat de **Castelló de la Plana**

Centres educatius participants:

- **CEIP ILLES COLUMBRETES**
- **CEIP JUAN G. RIPOLLÉS**
- **CEIP L'ILLA**
- **CEIP CENSAL**

Des de l'**ONGD Pankara**, considerem que l'**Educació per al Desenvolupament (EpD)** incideix en la importància de la formació d'una ciutadania global que aborde els problemes des d'una perspectiva local-global, visió que comparteix l'**ONGD Pankara** dins de les seues línies d'actuació.

Per això, treballem per a educar a la ciutadania global, sobre la importància del comerç just i el consum responsable i sostenible, promovent la sobirania alimentària i l'agroecologia, com a mitjans transformadors cap a uns models de producció i consum sostenibles, alineats amb l'**Agenda 2030** i els **Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)**, reduint els impactes en el medi ambient, la pobresa i les desigualtats, sobretot de les persones més vulnerables en països estructuralment empobrits.

A partir de tallers participatius a l'aula, els xiquets i xiquetes han pogut crear un conte col·laboratiu, guiats per la **Contacontes** i contista **Rosabel Canós -Contaclown** – on han treballat des d'una consciència crítica els problemes que afecten a les persones i al nostre planeta, al voltant dels actuals models de producció i hàbits de consum.

A través de l'experimentació creativa i joc amb imatges, l'alumnat ha deixat volar la seua imaginació per a proposar narratives i dibuixos que incorporen solucions i accions a la degradació mediambiental i per a consumir de manera més sostenible i donar a conèixer els avantatges que té el comerç just i el consum responsable i sostenible.

L'alumnat a través dels tallers impartits a l'aula per personal tècnic de l'**ONGD Pankara** i posteriorment guiats per la **Contacontes Rosabel Canós** ha pogut aconseguir els següents objectius:

- Conèixer els principis del **Comerç Just** i l'alternativa que suposa al comerç convencional.
- Conèixer la producció de diferents productes com el **café, sucre, cacau**, etc. des del comerç just.
- Descobrir el **Comerç Just** com a eina de transformació social.
- Reflexionar sobre la importància del consum responsable i sostenible en la nostra vida diària i de les formes en què es cultiven alguns dels productes certificats en **Comerç Just**
- Fairtrade.
- Conèixer la realitat social i econòmica dels productors i les productores dels països del Sud Global.
- Fomentar actituds solidàries i compromeses entre els xiquets i xiquetes de la **Ciutat de Castelló de la Plana**.

Des de l'**ONGD Pankara**, amb aquest material didàctic, esperem que els xiquets i les xiquetes coneguen que és possible construir un món millor, un món més just. Això també ens permet promoure els valors del **comerç just** com són: **el respecte, la solidaritat, l'equitat, la transparència i la justícia**, i que pugui ser una eina educativa que permeti conscienciar l'alumnat dels impactes del seu consum sobre el medi ambient, el planeta i les persones, tant a l'àmbit local com global, a través d'una visió crítica dels nostres actuals models de producció i consum cap a uns altres més responsables i sostenibles, alineats amb els **Objectius del Desenvolupament Sostenible (ODS) i els Drets Humans**.

Finalment, volem donar les gràcies a l'**Ajuntament de Castelló de la Plana** per reforçar el projecte, a tots els centres educatius pel seu compromís amb el comerç just i el consum responsable, i especialment a tot el professorat per obrir-nos les seues aules, així com als xiquets i les xiquetes que han participat fent volar la seua imaginació per un món més just i sostenible.

8 contes per a un futur millor

L'OCELL DELS DESITJOS/ 3ER CEIP ILLES COLUMBRETES

CUIDANT EL PLANETA EN NADAL/ 3ER A CEIP JUAN G. RIPOLLÉS

EL PARTIT MÉS MÀGIC/ 3ER B CEIP JUAN G. RIPOLLÉS

EL FUTBOLISTA I EL RESTAURANT / 3ER CEIP L'ILLA

LA COOPERATIVA SOSTENIBLE D'IKERA I SOFIA / 4T CEIP CENSAL

L'INJUST ÉS REAL/ 4T CEIP L'ILLA

LA REINA, EL MAJORDOM, LA PORQUETA INSULSA

I EL GOS GROS/ 3ER CEIP CENSAL

FINS UN ROBOT POT CANVIAR/ 4T CEIP ILLES COLUMBRETES

Un projecte de:

Finançat per:

Editorial: Edicions País del Mar

Textos: Rosabel Canós Llorens

Il·lustracions: David Segarra Ciprés

ISBN 978-84-120230-7-7

Depòsit Legal: CS-492-2025

*Aquest llibre, s'ha creat a partir dels contes i dibuixos dels xiquets i xiquetes dels centres educatius: CEIP ILLES COLUMBRETES, CEIP L'ILLA, CEIP CENSAL i CEIP JUAN G.RIPOLLÉS de Castelló de la Plana, durant el curs 2025.

L'OCELL DELS DESITJOS

3ER CEIP ILLES COLUMBRETES

Vet aquí que en aquell temps que les bèsties parlaven, els arbres cantaven i les pedres caminaven, hi havia un Rei Hamburguesa, anomenat **Hamburguesó**.

El Rei **Hamburguesó** era molt, molt ric i sempre volia guanyar més diners. Un dia va pensar:

Vull que tot el món
menge hamburgueses,
és igual que siguen
persones o animals,
menjaran hamburgueses
fins al dia final,
des del més xicotet,
fins al més gran.

L'OCELL DELS DESITJOS

I així va ser com el Rei Hamburguesó va començar a produir i enviar hamburgueses a tot el món, al pol nord, al pol sud, a la selva, al bosc i a les illes més llunyanes.

L'OCELL DELS DESITJOS

Això sí, per a poder fer-lo, enviava les hamburgueses amb avions que contaminaven molt, amb vaixells gegants, amb un munt d'autobusos, cotxes i camions.

Com sabeu, Hamburguesó encara volia guanyar més diners i quan ja tot el món menjava les seues hamburgueses, va pensar que si canviava l'etiqueta i deia que venien de Nova York encara en vendria més. Pensat i fet, ara tothom menjava hamburguesa i això no era massa bo.

Sara la conilleta morada ara estava molt grossa i no podia eructar, al Lleó Xicotet i a l'axolot els feia molt de mal la panxa, i aquest últim no podia ni nadar pel que s'havia de quedar al fons de la mar. Manuel, el tigre volador no tenia energia per a volar, i els pingüins sempre estaven desmaiant-se i vomitant.

L'OCELL DELS DESITJOS

Sort que Rafael, el Lleó intel·ligent va tindre una molt bona idea, perquè estava molt preocupat.

Rafael va parlar amb el Pingüí Rei dels animals perquè fera alguna cosa.

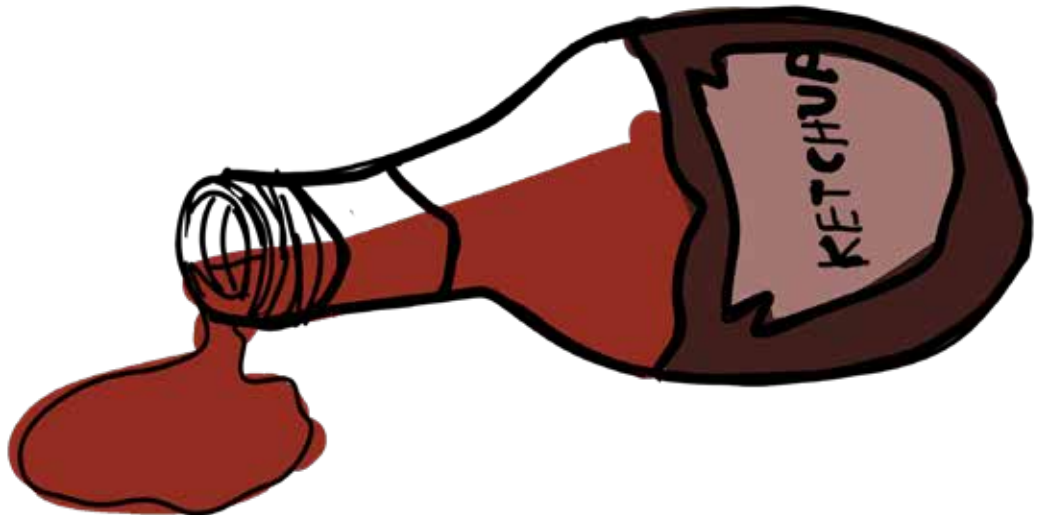
Aquest li va dir que haurien d'omplir tots els llocs amb cartells per a avisar als animals que no devien menjar aquelles hamburgueses, que els feien mal i contaminaven molt.

L'OCELL DELS DESITJOS

El Rei **Hamburguesó** es va posar molt nerviós i volia treure tots els cartells, però els nostres amics van avisar a Maria Manuela, una experimentada caçadora perquè li posara una trampa quan vinguera.

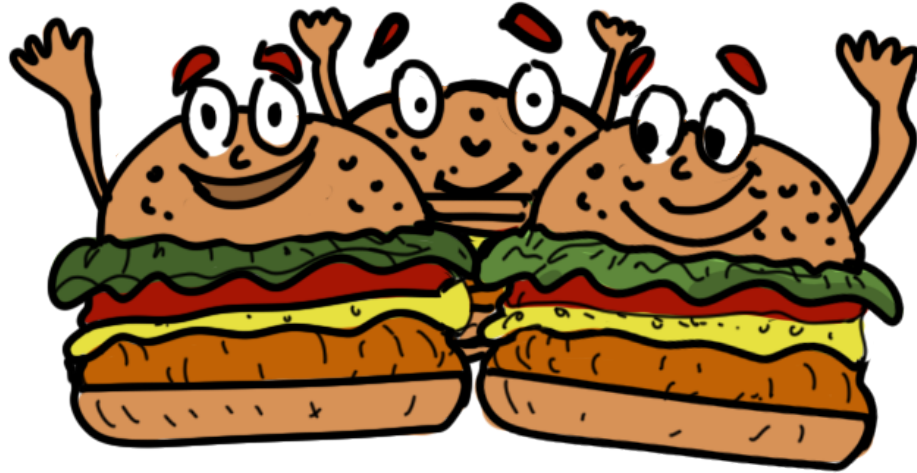
No cal dir-ho, atret pel **quètxup** i altres salses amb molt de sucre que li va posar Maria Manuela, el Rei **Hamburguesó** va caure en la trampa.

A més a més, Rafael, el lleó intel·ligent va cridar a Marcus, l'**Ocell dels desitjos** perquè, aplicant la seua màgia fera desaparèixer al Rei **Hamburguesó**.

L'OCELL DELS DESITJOS

Marcus, que era molt bo, va tindre una idea millor. En lloc de fer desaparéixer al **Rei Hamburguesó**, va fer que desaparegueren totes les hamburgueses roïnes.

A partir d'aquell dia, totes les hamburgueses van ser molt bones, d'espínacs i altres verdures, així com de peix o de carn de la millor qualitat.

L'OCELL DELS DESITJOS

I els nostres amics i amigues
van ser molt feliços i van estar

més sans que uns bons
pastissos.

I conte contat, ja s'ha acabat i si no és
mentida... és veritat.

CUIDANT EL PLANETA EN NADAL

3ER A CEIP JUAN G, RIPOLLÉS

Conten els més vells que fa molt, molt de temps, quan les pedres parlaven i les gallines tenien dents, va passar que, just la nit del 25 de desembre, nit en la qual havia de repartir els regals, al Pare Noel li va entrar molt de mal de panxa, tant que no parava de fer viatges al quarto de bany.

La mala sort va fer que, després d'anar unes quantes vegades, l'última d'elles es va quedar tancat dins.

CUIDANT EL PLANETA EN NADAL

El Pare Noel, molt nerviós, va mirar el rellotge i va vore que era molt tard, així que va avisar al seu Elf Màgic, Teo, perquè repartira els regals.

CUIDANT EL PLANETA EN NADAL

El Pare Noel, primer que res, li va donar algunes instruccions i sobretot va insistir en el més important, que agafara els plànols per a saber bé el camí.

Teo, molt nerviós, va pujar al trineu i es va disposar junt amb el ren Relfi a emprendre el viatge.

El vent fresquet bufava la cara de l'Elf, i ell es sentia emocionat per la important missió que li havien encomanat. Quan ja havien volat un llarg camí, Trasto es va adonar que s'havia deixat els plànols. Per uns segons va dubtar si havia de tornar a casa a agafar-los, però finalment va decidir continuar el viatge.

Sí, seria una bona idea travessar per damunt l'Oceà per a fer el camí més curt.

De sobte, tot es va veure molt borros i és que acabaven de submergir-se en un núvol.

A causa dels nervis, l'Elf, no va poder evitar fer-se un pet molt pestilent, que va fer que el ren es marejara i perdera el control del trineu. De seguida, van començar a caure a l'aigua i en tocar-la al ren se li va enganxar un plàstic al coll, el trineu es va omplir d'algues i Teo va caure damunt un WC de joguet.

CUIDANT EL PLANETA EN NADAL

Els regals es van banyar i alguns es van començar a desfer.

Els nostres amics no donaven crèdit del que havia passat, però és que, a més, en mirar al seu voltant es van adonar que l'aigua estava repleta de joguets de plàstic, prou nous, i que ells no havien portat.

Com pot ser?
Es van preguntar:

Qui hauria tirat aquells joguets?
A vore, qui juga normalment amb joguets?

Els xiquets/es.

Qui tira els joguets?
Els pares.

Què haurien de fer ells ara?
Repartir menys joguets, ja que els xiquets/es tenien tants, que molts d'ells acabaven prompte llançats a la brossa o a qualsevol lloc.

Sí, repartirien sols un joguet nou per cap i com ara no en tenien prou, reciclarien els que estaven a l'aigua, perquè a penes es distingien dels altres.

3ER A CEIP JUAN G. RIPOLLÉS

CUIDANT EL PLANETA EN NADAL

Però abans que res Teo tenia una missió, treure-li al pobre ren el plàstic que tenia al coll amb unes tisores que anaven flotant al

seu costat.

Després d'alliberar a Relfi, Teo va traure la seua vareta màgica, en un tres i no res, tots els regals, nous i reciclats, estaven secs i embolicats.

En acabar de repartir tots els regals i gràcies a una brúixola que es van trobar, Teo i Relfi van tornar a casa.

El Pare Noel ja es trobava millor i estava molt content perquè havien fet feliços a molts xiquets/es i havien tornat sans a casa.

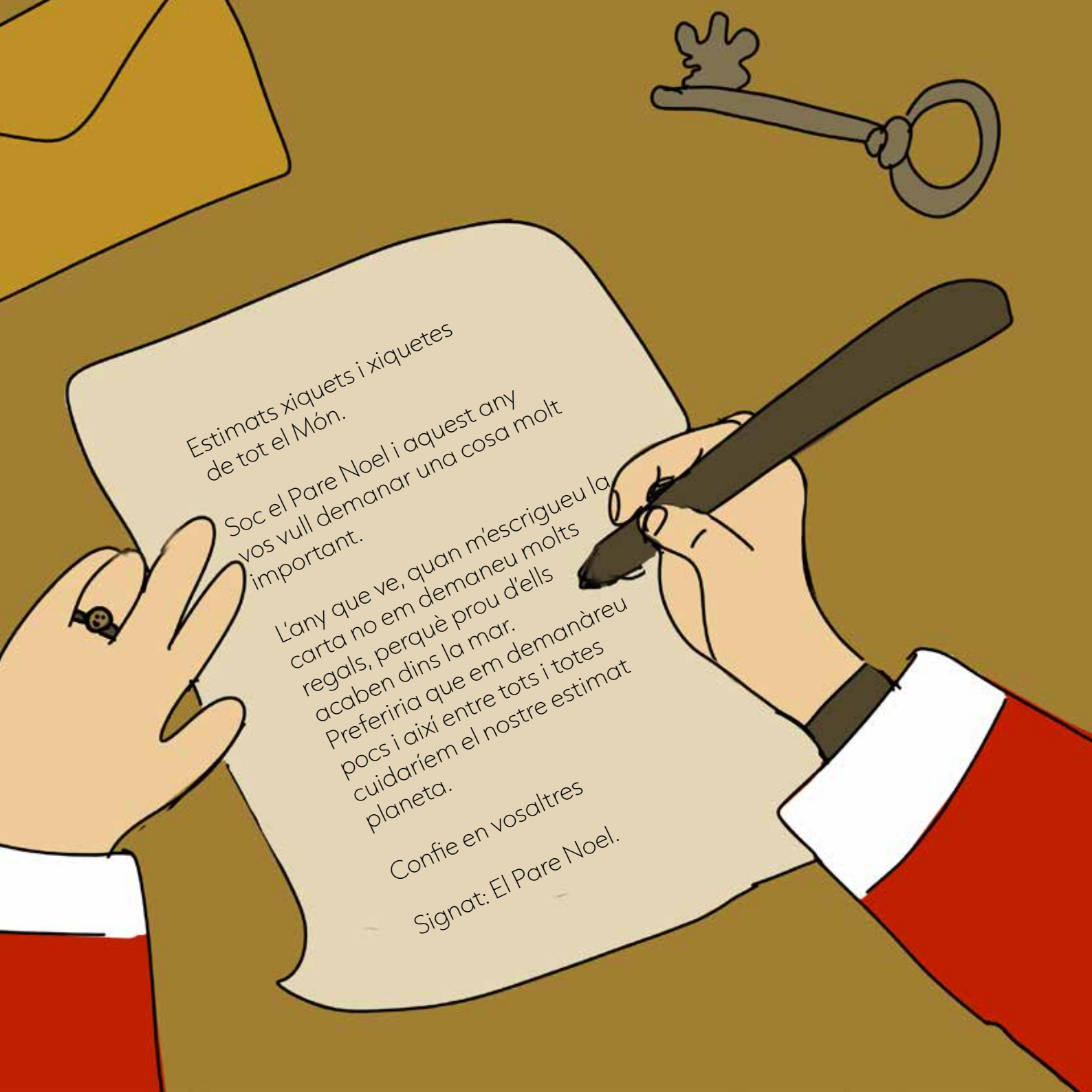
Quan li van contar totes les aventures que els havien passat i les decisions que havien pres a aquest li va paréixer que ho havien fet molt bé.

Però a Teo encara se li va
ocórrer una idea millor i li va
demanar al Pare Noel que
escriguera una carta amb el
seu bolígraf màgic per a tots/
es els xiquets del món.

A cartoon illustration of Santa Claus writing a letter. He is wearing a red suit with white trim and a black belt. His left hand, adorned with a ring, holds a piece of parchment paper. His right hand, holding a quill pen, is in the process of writing. The background is a solid brown color. In the top right corner, there is a small, stylized illustration of a key with a circular handle and a three-pronged head.

Estimats xiquets i xiquetes
de tot el Món.

Soc el Pare Noel i aquest any
vos vull demanar una cosa molt
important.

L'any que ve, quan m'escrigueu la
carta no em demaneu molts
regals, perquè prou d'ells
acaben dins la mar.
Preferiria que em demanàreu
pocs i així entre tots i totes
cuidaríem el nostre estimat
planeta.

Confie en vosaltres

Signat: El Pare Noel.

CUIDANT EL PLANETA EN NADAL

I així va ser que, l'any següent, els
xiquets i xiquetes van reflexionar
bé abans d'escriure la seua carta i
va ser encara més feliços.

I conte contat, ja
s'ha acabat.

Alça la mà si t'ha
agradat.

EL PARTIT MÉS MÀGIC

3ER B CEIP JUAN G. RIPOLLÉS

Això diu que era i no era, si és cert bé, i si no també, un equip de futbol de Castelló compost per animals que es deia **"Els Animals Futbol-club"**.

Un dia "Els Animals Futbol-club" se'n va anar a jugar **"L'Animals Cup"** a Dinamarca. Després de descansar a l'hotel, els jugadors es van dirigir al camp de futbol.

El partit va començar molt bé, els jugadors animals anaven guanyant al seu rival "L'Escut Blanc" i quan més emocionant estava, va arribar el moment del descans.

En eixe moment la Tortuga Samuel i el Gat Mike, dos dels millors futbolistes de l'equip, se'n van anar al vestuari. Només entrar van veure com Alberto, un cap del camp de futbol, estava renyint i cridant molt a dos xiquets/es.

Aquests xiquets eren Carlos i Lia, de 8 anys, encarregats de treballar recollint les pilotes al camp.

EL PARTIT MÉS MÀGIC

Samuel i Mike no ho van dubtar i de seguida li van cridar l'atenció a Alberto dient-li que els xiquets/es no havien de treballar. Alberto que estava molt nerviós, no es va adonar que eren jugadors i va començar a perseguir-los mentre ells corrien.

Per sort els nostres amics es van poder amagar en uns tubs molt grans que hi havia al camp per fer

unes obres. Van estar prou de temps amagats i quan per fi van poder eixir van córrer a buscar a l'àrbitre.

Aquest, en assabentar-se va córrer a agafar el micròfon i va comunicar al públic assistent que el partit es suspenia, ja que s'havia detectat que hi havia 2 xiquets/es treballant al camp.

Afortunadament per a tots menys per a Alberto, entre el públic estava Roman, un ànec escriptor i periodista que no va tardar ni 5 minuts en redactar la notícia i fer-la arribar als mitjans més importants.

De seguida va arribar la televisió al camp, així com la ràdio. A internet la notícia corria com la pólvora... En menys que canta un gall, tot el món coneixia la notícia.

L'Elf Màgic del Pare Noel va córrer a contar-li-ho.

El Pare Noel no ho va pensar ni un segon, va deixar de repassar les cartes que li havien enviat els xiquets/es i va manar als seus Elfs

EL PARTIT MÉS MÀGIC

que buscaren a Alberto i li posaren un GPS, per saber en cada moment el lloc on es trobava. Després el Pare Noel va posar a Alberto al llistat de persones dolentes, per a tindre-ho en compte a l'hora de repartir regals.

L'Elf Màgic, anomenat Trasto, li va portar el regal a Alberto i sabeu que era?

Doncs una caixa molt gran, que quan l'obries tenia una altra més xicoteta dins, i una altra més xicoteta dins, i una altra dins, fins que en obrir l'última aquesta tenia un dispositiu que li va explotar a la cara, i encara que no li va fer mal, li va deixar el nas tot negre.

Passat l'ensurt Alberto va pensar que era una broma i prou, i es va disposar a menjar-se uns pastisssets que li havien deixat també.

Aquells pastisssets eren de carbó i tenien molt de pica-pica, per la qual cosa va estar una setmana sense poder menjar res de tant que li picava la llengua.

A més a més, el Pare Noel va encarregar al Pingüí Robert, que era un altre jugador de **"Els Animals Futbol-club"**, que gravara un vídeo per a Alberto i el deixarà entre els seus "regals" Robert ho va fer i escolteu el que li deia al vídeo:

A partir d'ara, no podràs fer treballar mai més a cap xiquet/a. estarem sempre atents perquè no ho pugues tornar a fer.

El Pare Noel amb l'ajuda dels Elfs va tornar a Carlos i Lia amb els seus pares.

Els xiquets/es estaven molt feliços perquè per fi podien tornar a ser el que eren, xiquets/es, jugar de nou amb els regals del Pare Noel i els seus amics, anar a l'escola i gaudir de l'estima de la seua família.

EL PARTIT MÉS MÀGIC

l conte contat, conte acabat,
alça les mans si t'ha agradat

EL FUTBOLISTA I EL RESTAURANT

3ER CEIP L'ILLA

Conte ve, conte va, si no és mentida, veritat serà, que una vegada hi havia una pescadora que es deia Carme. Cada dia Carme anava a pescar polps, daurades, sardines, gambetes i aladroc. Després de pescar Carme s'afanyava a portar el peix fresc al Restaurant Chelovy, que tenia molt bona fama cuinant el pescat que ella portava i on calia reservar sempre amb

EL FUTBOLISTA I EL RESTAURANT

moltíssima antelació per a poder tindre taula.
Al Restaurant Chelovy anava quasi cada dia a dinar el famós

jugador de futbol del S. Pedro del Grau Michael Hernández.
Un dia d'aquells, Michael va demanar una daurada molt
emocionat (ja que era el seu plat preferit i a cap altre restaurant
del món l'havia provat tan bo).
Però en posar-se la forquilla a la boca la seua cara va canviar
totalment.

EL FUTBOLISTA I EL RESTAURANT

La daurada tenia un sabor horrible, pel que el Xef li va dir que no havia de pagar res i que tornara un altre dia.

L'endemà, Michael va tornar molt confiat al restaurant i va demanar polp.

EL FUTBOLISTA I EL RESTAURANT

Aquell polp tenia un aspecte estrany, entre verd, marró i morat. Michael va pensar que

aquells colors es deurién a les salses d'alta cuina que creava el xef i de seguida li va pegar un mos. De seguida es va començar a trobar molt mal, es va

desmaiar i el van haver de dur a l'hospital. Passats uns dies Michael estava passejant vora platja quan es va trobar a

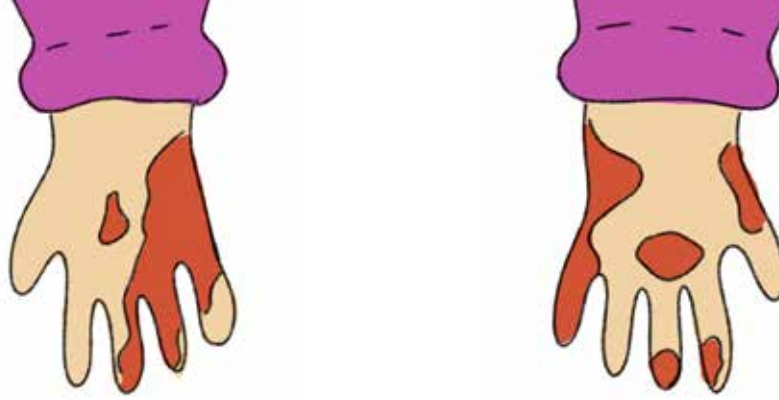

dos xiquets, Nicolás i Maria que eren molt fans seus i als que els encantava ajudar a tot el món.

Michael els va contar el que li havia passat i que va haver de passar alguns dies a l'hospital.

Els xiquets/es estranyats li van dir que intentarien esbrinar que estava passant al port amb el peix i Michael els va somriure pensant: coses de xiquets/es.

Els xiquets van passejar amunt i avall pel port i es van fixar que Carme i altres pescadors no utilitzaven guants i tenien les mans prou brutes. A més a més, en treballar sense guants, tenien les mans prou congelades i tardaven més a posar el peix dins del gel. Aquella podia ser una de les causes del peix en mal estat.

A Michael el van entrevistar per la TV i quan li van preguntar pels seus costums, va reconèixer que ja no anava al Chelovy perquè el peix ja no era tan bo.

Els periodistes no entenien com podia parlar tant mal d'aquell famó restaurant.

En pocs dies el Chelovy va perdre tre estrelles i Michael es va posar prou trist.

Quan els xiquets li van contar a Michael les condicions en què treballaven i els pescadors, sense guants ni roba adequada, Michael va decidir contar-li-ho a la premsa. A més Michael va denunciar als caps de Carme i dels seus companys i companyes.

Els caps van haver de canviar les condicions de treball, van comprar uniformes i guants per als pescadors. A més van comprar més congeladors perquè estigueren més a prop i que pogueren deixar ràpidament el peix al fred. Després d'uns dies el Restaurant Chelovy va tornar a tindre peix fresc, tant és així que va pujar a quatre estrelles i va atreure famosos de tot el món.

EL FUTBOLISTA I EL RESTAURANT

Som de 1°

Carme i els altres
pescadors van
treballar més contents.
Michael va tornar a
dinar quasi cada dia
allí i sabeu què?

Que el seu equip va tornar a
pujar a primera.

Conte, conte contat ja s'ha acabat,
alça les mans si t'ha agradat

LA COOPERATIVA SOSTENIBLE D'IKERA i SOFIA

4T CEIP CENSAL

Això diu que era i no era, si és cert bé
i si no també, una ballarina molt famosa
que es deia Ikera.

Ikera va ser la 1a ballarina de danses urbanes del món. Tota la vida havia viatjat molt i havia guanyat molts premis. El problema va ser que, en complir seixanta anys, Ikera ja no podia ballar igual que abans i es va veure obligada a buscar una altra feina.

LA COOPERATIVA SOSTENIBLE D'IKERA i SOFIA

És per això que va començar a treballar a una fàbrica de mobles.
L'any 2030, Ikera tenia noranta-cinc anys.

El treball havia canviat molt i les persones no es podien jubilar fins als cent anys. Ikera treballava 15 hores al dia i cobrava tan sols 12 € cadascuna d'elles.

Això feia que sempre estiguera massa cansada i es posara malalta sovint, amb dolor d'esquena i mal de renys.

Un dia li van fer una entrevista a la TV i la ballarina va explicar el seu problema. Allò va fer que Sofia, una jove admiradora la vera per la TV, al programa Fashion Famous i es posara en contacte amb ella. Sofia li va demanar a Ikera que li donara classes particulars, però Ikera li va dir que no podia fer-lo, ja que no podia deixar-se la feina per a donar classes a una sola alumna. No li sortia a compte. La jove va decidir que havia de buscar una solució, i se li va ocórrer que

LA COOPERATIVA SOSTENIBLE D'IKERA I SOFIA

podia fer publicitat per a buscar altres alumnes per a Ikera.

El primer que va fer, va ser ballar disfressada per la ciutat amb un cartell on posava "Apunta't a les classes d'Ikera"

També va fer un vídeo de YouTube, que va tindre molt d'èxit i a més a més va dibuixar uns bonics cartells, i els va penjar amb l'ajuda del seu millor amic, Gus, el

xiquet que menjava xiclets explosius. Al principi tot va anar bé, però el 2n dia que van estar penjant cartells, Sofia li va demanar a Gus que deixara de menjar els famosos xiclets mentre els penjava, ja que alguns acabaven cremats, per l'impacte de la perillosa llepolia.

LA COOPERATIVA SOSTENIBLE D'IKERA I SOFIA

Al cap d'un mes i gràcies a la publicitat de Sofia, Ikera va començar a donar classes en casa, també va aprendre a fer videotutorials, i per això tenia prou alumnes que sols anaven a classe de forma presencial 1 vegada cada tres mesos.

Així va ser com es va poder deixar la feina de la fàbrica. Ikera estava molt feliç, però va començar en-recordar-se dels seus companys de treball i es va posar trista.

LA COOPERATIVA SOSTENIBLE D'IKERA i SOFIA

És per això que els va proposar fer
una cooperativa de creació de mobles
i venda de fusta, de km0 i sostenible.
A més a més, crearia allí la seua petita
acadèmia.

LA COOPERATIVA SOSTENIBLE D'IKERA I SOFIA

Els companys/es van acceptar encantats i des d'aquell dia treballen tots/es molt a gust, en bona companyia, amb un horari raonable, condicions de treball saludables i cobrant un sou just.

Amb el temps Sofia es va convertir en una gran ballarina professional i per a celebrar el 100 aniversari d' Ikera va muntar una fantàstica festa on va convidar a tots els membres de la Cooperativa i com no a Gus, que encara que entremaliat va aconseguir que el somni de Sofia i d'Ikera es convertira en una realitat.

LA COOPERATIVA SOSTENIBLE D'IKERA i SOFIA

I conte contat, ja s'ha acabat
i qui no s'alce tindrà el cul foradat.

L'INJUST ÉS REAL

4T CEIP L'ILLA

En un País del Món, on tenia nas tothom, hi havia una fàbrica de roba esportiva de futbol per dones anomenada Champions dones.

A aquella fàbrica treballaven moltes persones entre homes i dones i Nando el seu cap guanyava moltíssims diners, ja que era l'única fàbrica especialitzada en eixe camp, a més que venia els equipaments molt barats, perquè utilitzava teles molt dolentes i econòmiques a més de fer molta publicitat enganyosa.

L'INJUST ÉS REAL

Per si això no fora prou, les dones cobraven 800 € al mes i els homes 1200 € per fer la mateixa feina i cap d'ells/es s'alliberava de treballar des de les 5 del matí fins a les 5 de la vesprada. Un dia Nando se'n va anar a comprar-se un Ferrari a BCN, i mentre ell gaudia de tota classe de luxes, va passar una cosa que mai s'hagués pogut imaginar.

L'INJUST ÉS REAL

Els clients que compraven els vestits de futbol van començar a queixar-se de què la qualitat d'aquests era molt roïna i que es trencaven molt ràpidament.

Al final, algunes d'aquestes persones van anar a la fàbrica i els treballadors i treballadores els van explicar que treballaven amb teles de mala qualitat, que feien més hores del que devien i que les dones cobraven menys que els homes.

Quan van saber tot açò, la clientela va decidir que ja no li comprarien més vestits a Nando i que a més ho farien públic en

vídeos de YouTube o de TikTok. Nando estava mirant tranquil·lament el seu mòbil a l'hotel, després d'haver pegat una volta amb el Ferrari, quan es va trobar amb els famosos vídeos que tot el món compartia. Allò no podia ser, havia de canviar d'estratègia immediatament o es quedaria sense clients i tot el que tenia ho

L'INJUST ÉS REAL

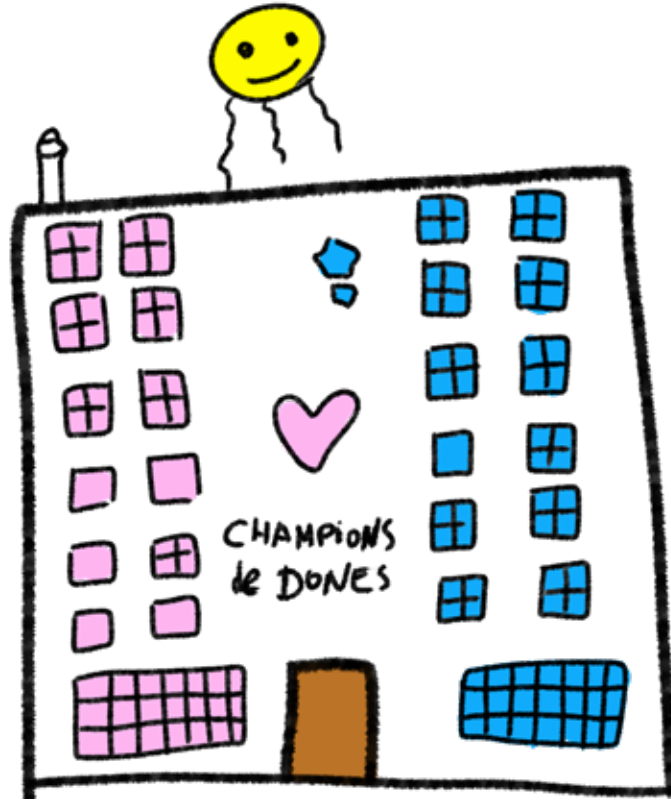

perdria.

Després de pegar-li moltes voltes i assessorar-se bé preguntant a persones experts en Comerç Just com Pankara va decidir que havia de fer uns quants canvis a la seua fàbrica.

El primer que faria és comprar tela de bona qualitat, provenien d'algun productor o productora de teles de Comerç Just.

L'INJUST ÉS REAL

El següent seria començar a pagar el mateix sou, tant a dones com a homes, i a més a més anava a reduir les hores de treball perquè tots pogueren descansar i treballar també contents.

Després de fer tots aquests canvis, Nando va començar a vendre més que mai, tant és així que va estalviar i va muntar altres

fàbriques a molts llocs del món.

L'INJUST ÉS REAL

En pocs anys les seues fàbriques es van convertir en referents d'empreses de Comerç just.

A la cric, cric, aquest conte ja està dit.

A la cric, crac, aquest conte s'ha acabat.

LA REINA, EL MAJORDOM, LA PORQUETA INSULSA I EL GOS GROS

3ER CEIP CENSAL

Fa molt, molt de temps, quan les iaies tenien barba i els ocells tenien dents, hi havia una Reina Porqueta anomenada Marieta.

Marieta vivia amb les seues dues mascotes: una porqueta molt insulsa i capritxosa anomenada Sheyla i un gos molt gros anomenat Max.

LA REINA, EL MAJORDOM, LA PORQUETA INSULSA I EL GOS GROS

Les dues mascotes eren carn i ungla i sempre anaven juntes. Sheyla la porqueta, que era una mica entremaliada i malgastadora, cada 2 x 3 es gastava un munt de diners de la reina en coses innecessàries, aquestes coses li acabaven avorrint i això feia que sempre acabara jugant a la Nintendo Switch, que, al mateix temps, també li acabava avorrint...

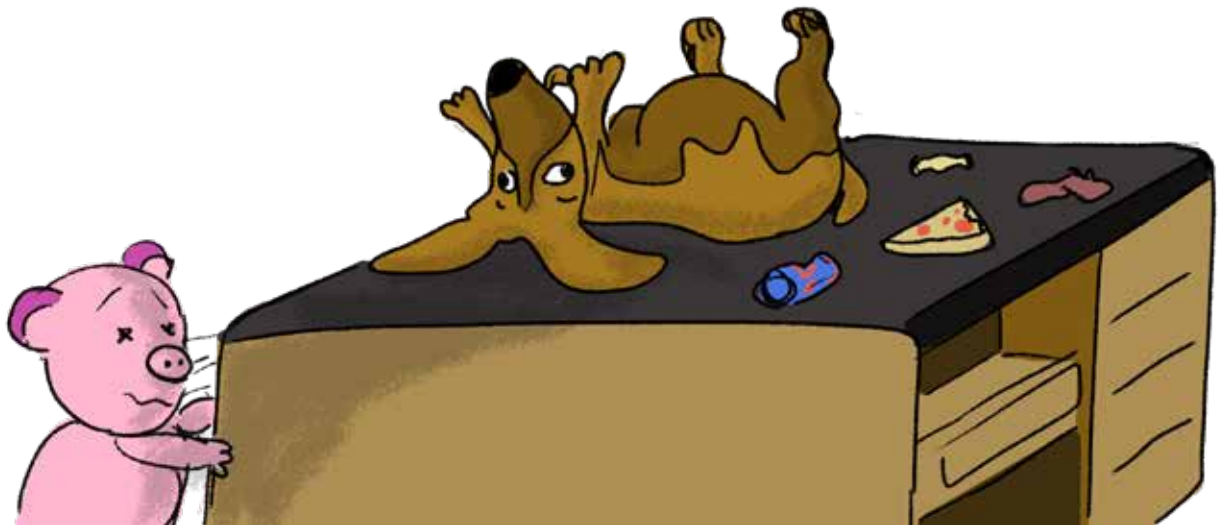
Un dia que estava jugant a la Nintendo Switch, per descomptat molt avorrida, se li va ocórrer fer alguna cosa diferent i de seguida li ho va proposar a Max.

LA REINA, EL MAJORDOM, LA PORQUETA INSULSA I EL GOS GROS

Sense pensar-s'ho dues vegades, la porqueta i el gos, que estaven cansats de menjar sempre xocolata i gominoles i de beure coca-cola i fanta que els donava la reina, van fer una excursió a la cuina i es van menjar tot el menjar que es van trobar al rebost. A més a més, no van deixar ni una goteta d'aigua.

Al final van acabar els dos més grossos, marejats i malalts i la Reina Porqueta Marieta els va haver de dur a la veterinària.

La veterinària li va explicar que els dos havien de fer més exercici i menjar més saludable. Com la Reina no sabia què era

LA REINA, EL MAJORDOM, LA PORQUETA INSULSA I EL GOS GROS

això va anar a dir-li-ho al seu Majordom, el Calcetí Pudent.
El Calcetí Pudent li va explicar a la Reina que ara la porqueta
Sheyla hauria de menjar fruites, verdures i bellotes i que Max el
gosset hauria de menjar el que mengen els gossos.
A més a més, que tots dos haurien de beure aigua i no refrescs
amb molt de sucre.

A la Reina Porqueta li va semblar bé, però com ella no sabia
on comprar eixe tipus de menjar, que no sortia anunciat a la
publicitat, li va dir que s'encarregara ell.

LA REINA, EL MAJORDOM, LA PORQUETA INSULSA I EL GOS GROS

El majordom com tenia contactes a tot l'Univers, va parlar amb l'Alien fartó, que després de tindre males experiències amb el menjar-brossa, comprava sempre a una Cooperativa familiar, la Coopefamília, on treballaven un Gat bo, L'home de 10 braços, el

Conill afectuós, el Pardal intel·ligent, la Vaca simpàtica i la Granota gegant.

LA REINA, EL MAJORDOM, LA PORQUETA INSULSA I EL GOS GROS

Allà a la Coopefamília es podien comprar: Pomes, carxofes, cogombres, caquis, raïm, enciam, bròcoli, advocats, papaies, tomaques ecològiques, pinso sense cereals, carn i peix de la millor qualitat. Després d'uns quants dies la Porqueta Sheyla i

LA REINA, EL MAJORDOM, LA PORQUETA INSULSA I EL GOS GROS

Max el Gos, es trobaven molt més sans i van voler canviar de vida.

Se'n van anar a viure junts a una cova i cada dia anaven a tirar una pateta a la Coopefamília a canvi de menjar. Pel que fa al Majordom, el Calcetí Pudent, es va cansar també dels capritxos de la Reina i es va posar a treballar a la Coopefamília, on va viure molt feliç i on van aconseguir que és dutxara dia sí i dia no, havent de canviar així el seu nom per El Calcetí Net.

LA REINA, EL MAJORDOM,
LA PORQUETA INSULSA
I EL GOS GROS

COOPERFAMILIA

I conte contat, per la xemeneia se n'ha anat.

FINIS UN ROBOT POT CANVIAR

4T CEIP ILLES COLUMBRETES

Diuen i conten que és una nit molt fosca de l'any 2888. La Terra ja no existeix i el Robot Relibot està treballant a Mart.

FINIS UN ROBOT POT CANVIAR

Allà viuen els últims terrícoles que han sobreviscut.

Relibot ha creat un mercat que es diu "Monday Market", on ven taronges, gossos-robots, ovnis i drons. És el propietari i Cap del Mercat i allà treballen els humans. Però Relibot no és un bon cap, els explota i maltracta els discrimina segons el color que tinguen i paga menys a les dones que als homes.

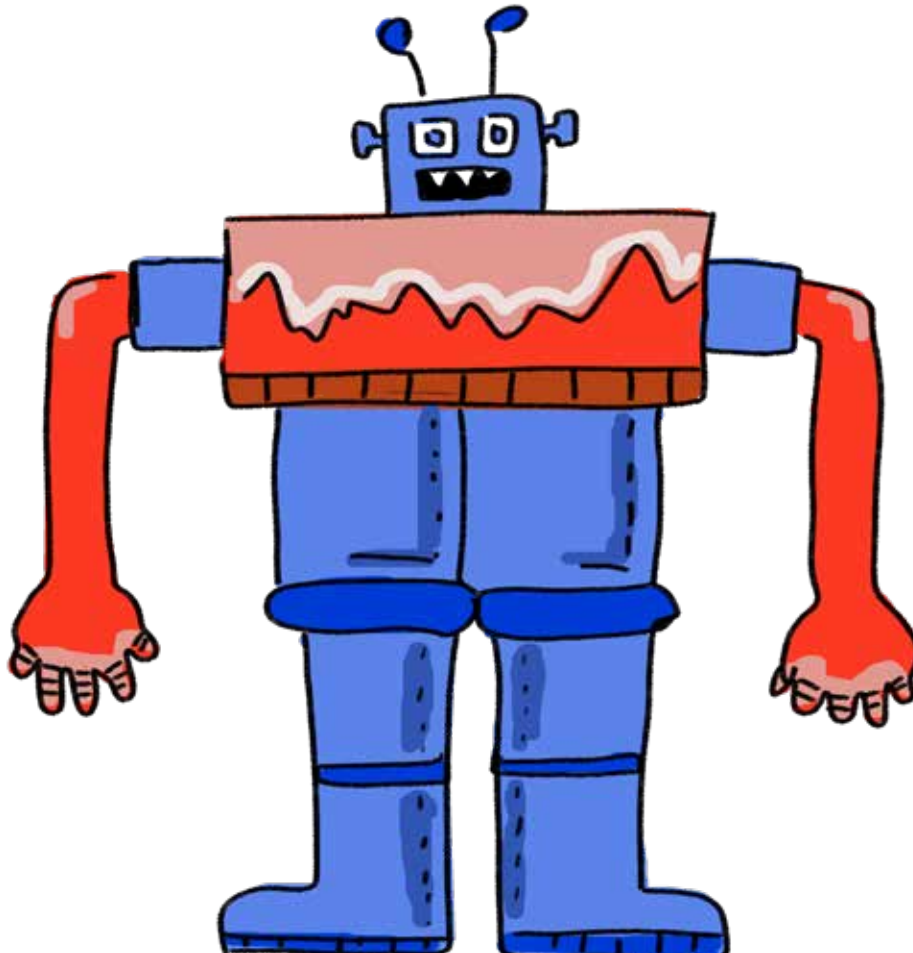

FINS UN ROBOT POT CANVIAR

Passen els dies, i un d'ells, els humans que estan molt cansats decideixen fer una vaga.
Relibot s'enfada molt i els diu que els abaixarà el sou un 50%.

FINIS UN ROBOT POT CANVIAR

La clientela està molt enfadada per què no pot comprar i això fa que Relibot perdi molts diners. Més enfadat encara, decideix perseguir als treballadors/es amb drons. Els humans desesperats per la situació, demanen ajuda a un àlien de Júpiter, l'Alien Valent, que està per allà de vacances.

Aquest porta un vestit especial amb el qual deté a Relibot i demana als humans que dibuixen una gàbia amb el bolígraf màgic que tenen, on tanquen al robot fins que no canvie.

L'Alien Valent, ha tingut una gran idea, però com no pot ajudar-los ell sol, demana ajuda a altres

jupiterins. Entre tots/es tornen a muntar el "Monday Market" però millor muntat, amb condicions laborals justes i sous dignes, sense fer discriminacions per colors o sexe.

Un vertader Mercat de Comerç Just.
Ara el "Monday Market" funciona superbé i tot el món és molt

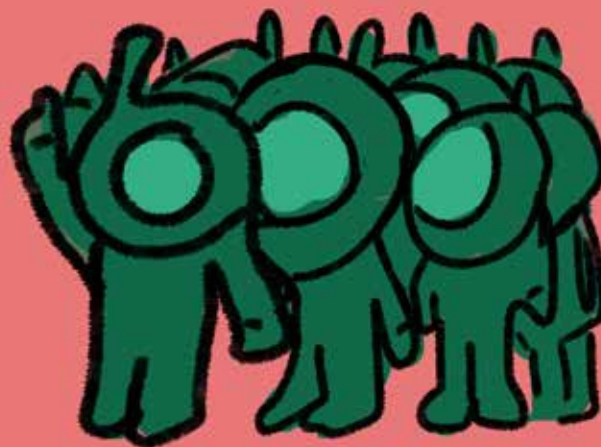
FINS UN ROBOT POT CANVIAR

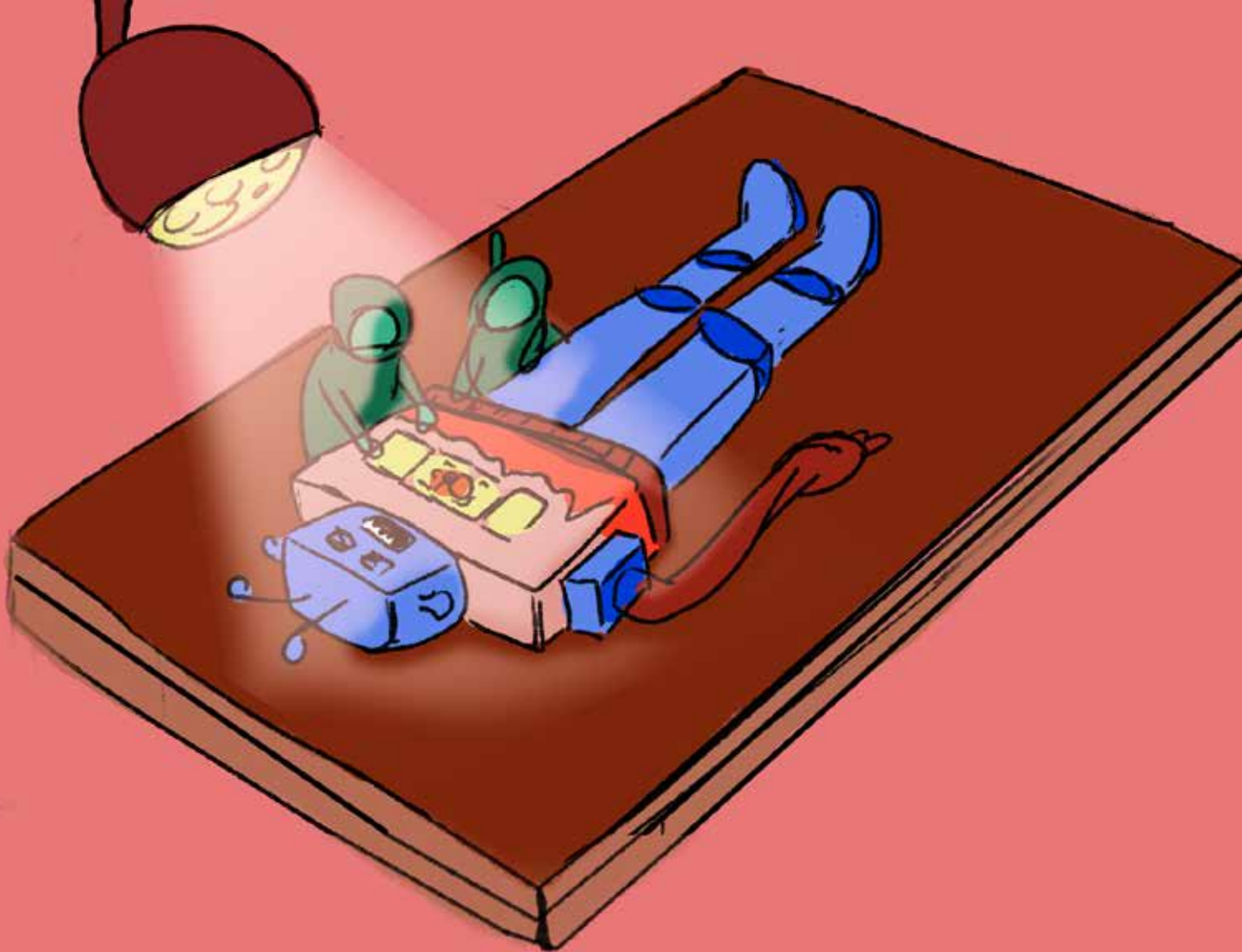
*feliç, a excepció del robot,
que està cada vegada més
trist.*

*Relibot els demana sortir de
la gàbia prometent-los que
canviarà.*

Els humans com no es
refien d'ell, parlen amb un
astronauta que és enginyer
computacional, perquè cree
un xip que ajude el robot a
canviar.

Després que li posen el xip
i amb ajuda d'un rellotge
màgic que li permet fer

viatges per l'Univers, Relibot es converteix en conductor d'ovnis, dedicant-se també a buscar en altres planetes aliens disposats a crear nous Mercats de Comerç Just.

Catacric, catacrac
aquest conte s'ha acabat

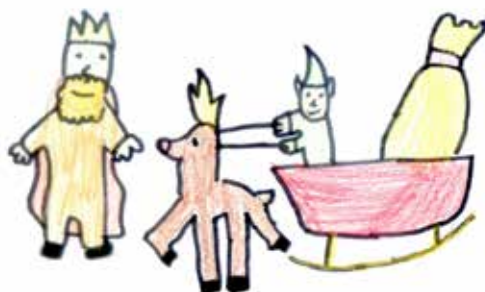
L'OCELL DELS DESITJOS

3ER CEIP ILLES COLUMBRETES

CUIDANT EL PLANETA EN NADAL

3ER A CEIP JUAN G.RIPOLLÉS

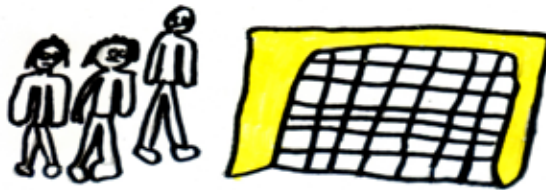

EL PARTIT MÉS MÀGIC

3ER B CEIP JUAN G. RIPOLLÉS

Victor Leonescu 3er B

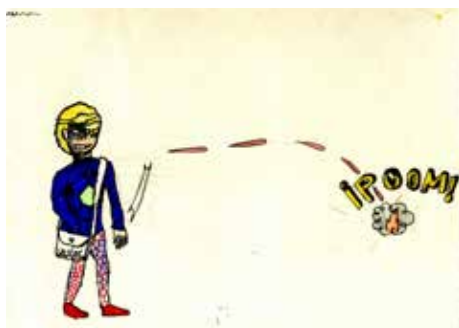
EL FUTBOLISTA I EL RESTAURANT

3ER CEIP L'ILLA

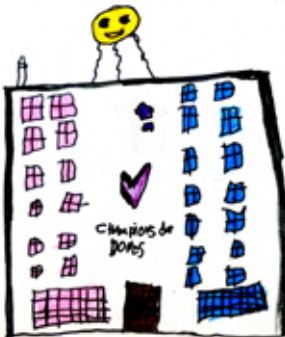
LA COOPERATIVA SOSTENIBLE D'IKERA i SOFIA

4T CEIP CENSAL

L'INJUST ÉS REAL

4T CEIP L'ILLA

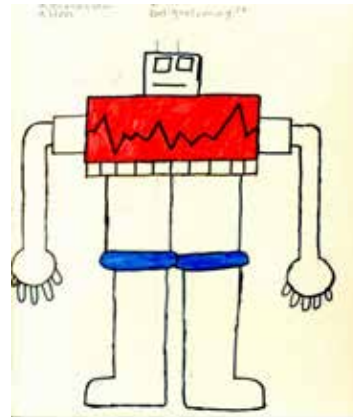
LA REINA, EL MAJORDOM, LA PORQUETA INSULSA I EL GOS GROS

3ER CEIP CENSAL

FINS UN ROBOT POT CANVIAR

4T CEIP ILLES COLUMBRETES

***"Cuidant el Present,
Sembrant el Futur.
Pensa Global, Actua Local"***

